

Беручи *відповідальність* на себе за результати навчання, студенти швидше залучаються до завдань поставлених ними самими, аніж викладачем. Під час вивчення незнайомої лексики студенти можуть самостійно визначити, які слова потребують більшого опрацювання, на чому треба зосередитися, що обговорити в групі, з викладачем, які завдання на закріплення нового матеріалу принесуть очікуваний результат засвоєння лексики.

Негативний попередній досвід навчання іноземній комунікації, який студенти приносять до вузівської аудиторії, вимагає від викладача ретельного роз'яснення необхідності застосування таких видів роботи на заняттях, як робота в парах, у групах. Саме такі форми роботи допомагають активізувати вивчений матеріал, швидше опанувати іноземну мову. Якщо виникає така необхідність, під час навчального процесу, нерідко викладачам потрібно дослухатися до побажань студентів, навчитися з ними домовлятися.

Література

1. Рашкевич Ю.М. Болонський процес та нова парадигма вищої освіти: монографія / Ю.М. Рашкевич, Нац. Ун-т «Львів.політехніка». – Львів: Вид-во Львів.прлітехніки, 2014. – 166 с.
2. Harmer J. Essential Teacher Knowledge: Core Concepts in English Language Teaching. Pearson Longman, 2012. – 252 p.

Хоптинський Ю. А., к.е.н.,
доцент кафедри бухгалтерського обліку

СКЛАДОВІ ЯКОСТІ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ

У наукових дослідженнях студентів, аспірантів і молодих вчених ОЕФ (дипломних роботах, статтях, есе тощо), а також під час фахового спілкування на лекційних, контактних і практичних заняттях досить часто зустрічаються такі слова, як *метод*, *методика*, *методологія*. Ці, водночас філософські та загальноекономічні, категорії (терміни, поняття) безумовно можна віднести до загальнонавчаних і коректність їх застосування свідчить про якість результатів навчання. У більшості випадків досить довільне використання згаданих термінів пов'язане, на наш погляд, з тим, що у жодному з нормативно-правових документів з бухгалтерського обліку немає визначення цих термінів (категорій, понять), а у фаховій, у т. ч. навчальній літературі, спостерігаються значні розбіжності щодо тлумачення їх суті, узгодженості і співвідношення. Певним виключенням можна вважати лише навчально-методичне забезпечення дисципліни «Методологія наукових досліджень». Отже, зміст категорійного апарату бухгалтерського обліку потребує уточнення, а правильне визначення та застосування системоутворюючих облікових термінів є актуальним питанням.

Проведене дослідження суті таких споріднених термінів (категорій, понять), як *метод*, *методика* та *методологія*, спочатку у лінгвістичному і філософському (загальнонауковому) визначенні а потім у загальноекономічному та обліковому трактуванні дозволяє сформулювати такі висновки.

По-перше, усі три слова однокорінні, мають іноземне, скоріш за все латинське чи давньогрецьке походження.

По-друге, визначення (трактування, тлумачення) одних і тих же філософських (загальнонаукових) категорій (термінів, слів) у різних джерелах хоча і не однозначні, але загалом співпадають. Разом з тим, у ряді випадків практично одне й теж визначення дається таким різним категоріям, як *методика* і *методологія*, що в подальшому призводить до їх довільного застосування.

По-третє, до найпоширеніших і логічних на наш погляд варіантів дефініцій слід віднести таку взаємопов'язану послідовність:

1. Метод, як у філософському (загальнонауковому) і загальноекономічному розумінні, так і в обліковій теорії – це окремий спосіб (прийом) або їх певна сукупність (система), що застосовується для досягнення конкретної мети;

2. Методика – цілеспрямована послідовність застосування окремого методу (способу, прийому) або їх певної сукупності (системи).

3. Методологія – учення про метод (або їх певну сукупність, систему) і відповідну методiku дослідження (пізнання), їх теоретичне обґрунтування. Доречно, що досить поширене закінчення «...логія» має грецьке походження і у складних словах відповідає поняттям «наука», «знання».

По-четверте, синонімами терміну *методика* є слова *алгоритм* і *процедура*. Це ідентичні (адекватні, тотожні) терміни і тому їх застосування у бухгалтерському обліку є актуальним і коректним.

Загалом чіткі, однозначні визначення (дефініції) і тлумачення досліджених та інших термінів (категорій, слів і словосполучень), що використовуються у фаховому середовищі (нормативно-правовому, науково-теоретичному, на практиці і т. ін.) має бути зафіксоване у бухгалтерському кодексі або ж словнику (енциклопедії), мова про які точиться більше десяти років.

Цимбал Л. І., к.е.н.,
доцент кафедри міжнародної економіки

КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД В ОСВІТІ: ПРОБЛЕМА ФОРМУВАННЯ В КОНТЕКСТІ СОЦІОКУЛЬТУРНОГО СЕРЕДОВИЩА

На сьогоднішній день підготовка фахівців з економіки набуває нового змісту, що зумовлено новими вимогами на ринку праці і, відповідно, зміною компетентної складової навчання. Викладання переходить із категорії узагальнення студентів і вирівнювання їх знань до особистісного підходу в його сучасному баченні. Підвищення рівня самостійної роботи студентів поки що не набуло якісного практичного втілення, що зумовлено відсутністю необхідних умов і вимог до такого виду робіт. Такий підхід концентрується на не змісті навчання, а на його результатах. Перед викладачем постає питання розробки нової структури курсу, яка б давала не лише набір знань, а практичні навички вирішування життєвих питань, що актуалізує нові підходи до навчання, змішані форми освоєння знань. Компетенція містить три основні складові: когнітивну, практичну та особистісну [1]. Когнітивна передбачає знання та розуміння процесів та явищ, практична включає можливість застосування цих знань, їх практичну площину, особистісна складова залежить від особистості самого студента, його ціннісних орієнтацій, можливості розуміння, активності та ін.

Таким, студент стає активним учасником процесу навчання у його новому змісті. При цьому варто відмітити, що сам процес навчання більшість студентів розуміють у його класичному значенні, коли викладач слугує джерелом знань і способом їх передачі, а самостійна робота студента зводиться до засвоєння матеріалів відібраних викладачем. Таким чином формується суперечність, яка ускладнює реалізацію нових підходів у навчанні, де активність та самостійність студента стає основою засвоєння знань і набуття компетенцій. Таким чином, у компетентісному підході актуалізується складова, що включає особистісні характеристики студента, його здатності та активність у процесі навчання. Збільшення самостійності студента, формування у нього розуміння важливості зростання активності на заняттях стає однією із основних задач у процесі навчання [2].

Фактично компетентісний підхід покликаний перетворити процес навчання у певного роду майданчик для виховання, який може корегувати поведінку студента не лише через систему оцінювання, а і через систему активнішої і глибшої мотивації. Варто відмітити, що активну участь в цьому процесі відіграє також студентська спільнота, яка теж має можливості до корегування поведінки окремих її учасників. Управління цим середовищем стає першочерговим завданням професорсько-викладацького складу. Такий симбіоз навчання та виховання має бути єдиною системою, покликаною забезпечити ринок праці конкурентоспроможним фахівцем.

Літератури

1. Старчакова И.В. Компетентностный подход как фактор профессионального развития студентов в многоуровневом географическом образовании // Ученые записки ЗабГГПУ. – №4. – 2011. – С. 45–49.
2. Модестова Т. Самостійна робота як складова педагогічної підготовки студентів магістратури / Т. Модестова // Вища школа. – 2012. – № 2. – С. 80–86.

Цимбалюк С.О., д.е.н.,
професор кафедри управління персоналом та економіки праці

ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ У СФЕРІ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ МАГІСТРІВ З ЕКОНОМІКИ

Підготовка компетентних, конкурентоспроможних на ринку праці фахівців є визначальним критерієм якості освіти. Кожен з нас хоче бачити наших випускників успішними фахівцями, що безперечно позитивно впливатиме на імідж навчального закладу. Для ефективного виконання за-